

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

25 juni 1997

ONTWERP VAN DECREET

**houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad
en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Patricia Ceysens**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Trees Merckx-Van Goey.

Vaste leden : mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Marc Olivier, Bart Vandendriessche ;

mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot ;

de heer Peter De Ridder, mevrouw Kathy Lindekens, de heer Guy Swennen ;

de heren Wilfried Aers, Felix Strackx ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Johan De Roo, mevrouw Veerle Heeren, de heer Hugo Marsoul, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heren Fred Dielens, Johnny Goos, Jacky Maes ;

de heren Frank Creyelman, Karim Van Overmeire ;

de heer Herman Lauwers ;

de heer Jos Stassen.

Zie :

681 (1996-1997)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin besprak op 18 en 19 juni 1997 het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden.

I. Toelichting door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

1. Historiek

De minister brengt in herinnering dat het eerste Vlaams Welzijnscongres reeds in 1990 de behoefte aan een globale visie op de ontwikkeling van de welzijnssector heeft beklemtoond. Om aan die behoefte te voldoen werd de oprichting van een Vlaamse Hoge Welzijnsraad voorgesteld. De Vlaamse regering heeft zelf tijdens de vorige jaren haar algemeen beleid inzake advisering gespecificeerd. Na een eerste inventarisatie en evaluatie van de bestaande adviesorganen, keurde de Vlaamse regering op 7 oktober 1993 algemene criteria goed voor de evaluatie van alle raden en commissies. Het aantal adviesorganen moest verminderd worden, de adviesorganen moesten gegroepeerd worden tot een coherent geheel per beleidssector en intersectoraal advies moest mogelijk blijven. Op 21 september 1994 hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan het voorstel tot oprichting van één Vlaamse Welzijnsraad. De Welzijnsraad zou worden aangevuld met conferenties en hearings.

Uit dit alles blijkt onvrede over de versnippering en over het te corporatistische karakter van de adviesraden. De Vlaamse regering zoekt naar een structuur die ruimte biedt voor een diepgaande gedachtewisseling en voor de ontwikkeling van visies; een structuur waarin het gesprek over het algemeen belang in de plaats komt van het overleg over particuliere belangen. Het regeerakkoord van de Vlaamse regering voorziet daartoe de oprichting van één Centrale Welzijnsraad met ad hoc werkgroepen waarin de welzijnsaspecten van alle beleidsdomeinen aan bod kunnen komen.

Op 17 december 1996 hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet. Daarover werd het advies gevraagd van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Deze laatste bracht hierover advies uit op 28 januari 1997. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen adviseerde hierover op 19 februari

1997. Op basis van de uitgebrachte adviezen werd het voorontwerp aangepast.

Op 25 februari hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan het gewijzigde voorontwerp. Hierover werd het advies ingewonnen van de Raad van State. Dit advies werd op 26 februari gevraagd. De Raad van State heeft zijn advies uitgebracht op 29 april 1997. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State.

2. Overzicht van de huidige situatie in de welzijnssector

De minister stelt dat de hoge raden en adviescommissies waarvan het mandaat eindigde, niet meer opnieuw werden samengesteld. Het betreft de volgende raden:

- de Vlaamse Hoge Raad voor het Gezin, opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering van 25 november 1987;
- de Vlaamse Hoge Raad voor de Derde Leeftijd, opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 1982, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober 1991;
- de Vlaamse Hoge Raad voor Migrantten, opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering van 3 maart 1982;
- de Hoge adviescommissie inzake Maatschappelijk Opbouwwerk, opgericht bij besluit van de Vlaamse Regering van 26 juni 1991;
- de Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap, opgericht bij koninklijk besluit van 16 december 1981 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 22 december 1982 en 10 januari 1990;
- de Vlaamse Hoge Raad voor de Bijzondere Jeugdbijstand. Deze raad werd echter nooit effectief samengesteld.

De minister vestigt er echter de aandacht op dat naast de beëindigde mandaten, er tot op heden nog steeds een aantal mandaten doorlopen. Het betreft de volgende mandaten :

- de Vlaamse Hoge Raad voor het Algemeen Welzijnswerk, die echter niet meer vergaderd

heeft sinds 30 mei 1994, opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1991;

- de Erkenningcommissie Bijzondere Jeugdbijstand, waarvan het mandaat verlengd werd tot 15 april 1996, opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 houdende oprichting, samenstelling en werkwijze van de commissie ingesteld bij artikel 24 van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand, en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 mei 1989;
- de Commissie Bejaardenvoorzieningen, opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985, artikel 5. Het mandaat van deze commissie loopt tot 1 mei 1999.

3. Georganiseerde hoorzittingen

Vooraleer een grondige wijziging van de inspraakstructuur in de welzijnssector door te voeren, aldus de minister, werd de mening gehoord van een aantal betrokkenen in de welzijnszorg. Tijdens die hoorzittingen kwamen de verschillende aspecten van de herstructurering ter sprake.

Alle aanwezigen waren het erover eens dat de Raad brede visies moet kunnen ontwikkelen. De adviezen moeten zowel sectoroverschrijdend als sectoraal zijn. Vooral op het vlak van de overlappingen en de relaties tussen de verschillende deelsectoren verwacht men veel van de Raad. Als sectoroverstijgende thema's werden onder meer genoemd: de rol van vrijwilligers, de positie van de cliënt, de toegankelijkheid, de subsidiëringstechnieken, het kwaliteitsvraagstuk en afstemmingsproblemen. Sommigen wensten ook dat de Welzijnsraad zich uitdrukkelijk als een Gezins- en Welzijnsraad zou manifesteren.

Tijdens de hoorzittingen werd gesteld dat in de Raad ook sectorale problemen aan bod moeten kunnen komen. Volgens de minister pleiten vooral gezinsorganisaties en de ouderenorganisaties voor vaste sectorale commissies waarin over die sectorale belangen overleg kan gepleegd worden. Anderen vinden dat sectorale en andere specifieke problemen beter kunnen behandeld worden in ad-hoccommissies. Op die manier kan de samenstelling afgestemd worden op het te bespreken onderwerp. Deze commissies zouden op initiatief van de Raad en door die Raad zelf kunnen worden samengesteld. Een bijzonder probleem wordt gezien in het feit dat de Vlaamse Openbare Instellingen, met

name Kind en Gezin en het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, al een eigen sectoraal overleg hebben. De relatie tussen de Raad en die Vlaamse Openbare Instellingen moet dus in het bijzonder worden bekeken.

De minister onderlijnt het algemene aanvoelen dat de Raad vooral een Raad van wijzen moet zijn, en dus geen technocratisch orgaan, maar met een grote legitimiteit voor alle sectoren. De leden van de Raad moeten competent zijn én een brede visie hebben. Alle deelnemers onderlijnden eveneens het grote belang van een deskundige ondersteuning. De ervaring uit het verleden leert dat een goed werkende Raad staat of valt met de ondersteuning van een administratie die inhoudelijke teksten kan voorbereiden en dossiers kan bezorgen. Daarnaast werd echter ook benadrukt dat de uitvoerende administratie zich terughoudend moet opstellen bij het adviseren als zodanig. Tijdens het gesprek in de Raad of in de commissies moeten de vertegenwoordigers van de administratie zich beperken tot het verstrekken van neutrale informatie.

4. Opdrachten van de Gezins- en Welzijnsraad

Volgens de minister is het essentieel dat in de Gezins- en Welzijnsraad globale visies worden ontwikkeld over de grenzen van de deelsectoren of reglementeringen heen. Liever dan een overkoepling van de vroegere raden, moeten de nieuwe raden het geheel pogen te overzien en algemene beleidsadviezen verstrekken. Maar die visieontwikkeling moet ook met kennis van zaken gebeuren en binnen de juiste context van de behandelde problematiek. Deze brede werking is slechts mogelijk als de Raad regelmatig contact heeft met de verschillende deelsectoren en als hij, naargelang het probleem, een beroep kan doen op deskundigen en belanghebbenden terzake. Dit kan gerealiseerd worden door een regelmatige organisatie van hoorzittingen, zoals voorzien was in het principesbesluit van 21 september 1994, of door het bijeenroepen van werkgroepen zoals aangekondigd in het regeerakkoord. Maar het kan evenzeer bereikt worden door de opname van een beperkt aantal vaste commissies. De Raad moet adviseren over de grote beleidslijnen en, voorafgaand aan de besluitvorming, de visies formuleren die in de samenleving aanwezig zijn. Die opdracht moet duidelijk onderscheiden worden van het overleg met en tussen de verschillende belangengroepen. De opdracht van de adviesraad mag evenmin vermengd worden met de taken van de administratie

die onder meer van beleidsvoorbereidende aard zijn.

De algemene opdracht van de Raad, aldus de minister, omvat een brede waaier van taken. De Raad moet de maatschappelijke ontwikkelingen inzake welzijn en gezin opvolgen en interpreteren. Er moet een beleidsvisie worden ontwikkeld inzake organisatie en methoden van hulp en dienstverlening. Het bestaande gezins- en welzijnsbeleid moet worden geëvalueerd, en de geformuleerde beleidsalternatieven moeten worden getoetst op hun effecten. De mogelijke samenhangen, spanningen en overlappingsen met de reeds bestaande zorgstructuren moeten worden onderzocht. Op verzoek van de regering moeten adviezen worden verstrekt over de voorontwerpen van decreet en ontwerpen van besluit inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden. Ten slotte moeten op verzoek van de regering hoorzittingen worden georganiseerd om de formulering van de bestaande noden en problemen in de verschillende gezins- en welzijnssectoren mogelijk te maken.

De minister benadrukt nogmaals de adviserende rol van de Gezins- en Welzijnsraad. Deze moet kunnen adviseren over de grote beleidslijnen en, voorafgaand aan de besluitvorming, een brede visie kunnen formuleren. Deze adviserende opdracht is onderscheiden van de beleidsvoorbereidende taken van de administratie. De administratie doet aan planning, legt procedures vast, bereidt erkenningen voor, doet aan kwaliteitsbewaking. Juist daarom worden aan de Raad geen opdrachten gegeven in verband met planning of erkenning. De betrokkenheid van de Raad bij planning, programmatie en algemene erkenningsvoorwaarden moet binnen het kader van de huidige opdrachten gesitueerd worden: een beleidsvisie ontwikkelen en het beleid evalueren.

5. Samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad

De minister stelt dat de Gezins- en Welzijnsraad bestaat uit 25 raadsleden. Deze raadsleden vertegenwoordigen de verschillende betrokken groepen en sectoren, maar ze worden aangesteld vanuit hun brede interesse voor heel de welzijnssector. De voorzitter en de raadsleden worden door de regering benoemd voor een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar. Ten hoogste twee derde van de leden is van hetzelfde geslacht.

De minister preciseert dat de samenstelling niet gebeurt op basis van voordrachten. De nadruk ligt

immers niet op overleg, maar op het formuleren van adviezen. Een overlegfunctie veronderstelt enerzijds een voordracht en anderzijds representativiteit. Een brede adviesfunctie daarentegen, veronderstelt allereerst deskundigheid en onafhankelijkheid. Deze onafhankelijkheid geldt ook ten aanzien van organisaties, voorzieningen of categorieën binnen de sector. Juist daarom is een voordracht niet de meest aangewezen weg voor de samenstelling. In het ontwerpdecreet worden de belangrijkste criteria aangegeven: het moet gaan over deskundigen – bij voorkeur in meer dan één sector – met een ruime ervaring van minimaal vijf jaar. Uiteraard zal ook gewaakt moeten worden over het noodzakelijk evenwicht, zodat de eigenheid van de verschillende sectoren en groepen van betrokkenen daarin ter sprake komt. Dit evenwicht moet echter bij de samenstelling gerealiseerd worden. Werken met voordrachten dreigt de opdracht zelf te laten verschuiven in de richting van overleg en belangenbehartiging.

Om zijn opdracht uit te voeren beschikt de Raad over vier vaste commissies : de commissie gezinsbeleid; de commissie ouderenbeleid; de commissie zorg; en de commissie ontwikkeling en emancipatie. Deze vaste commissies hebben een permanente opdracht. Ze vervullen hun taak echter binnen de omvattende adviesbevoegdheid van de Gezins- en Welzijnsraad. De Raad coördineert hun werking en brengt indien nodig de adviezen van de verschillende vaste commissies samen. Daarom worden de voorzitter en de ondervoorzitter van de vaste commissie gekozen uit de leden van de Raad. Verder kan de Raad een beroep doen op werkgroepen die echter een beperkte opdracht hebben. Zowel de Raad als de commissies adviseren in een inclusief beleidsperspectief, zowel over welzijn en onwelzijn, als over armoede en achterstelling.

6. Werking van de Gezins- en Welzijnsraad

Volgens de minister voorziet het voorliggende ontwerp van decreet dat binnen de Raad een bureau wordt opgericht dat de werkzaamheden van de Raad moet organiseren. De vaste commissies zijn in dat bureau vertegenwoordigd. De Raad kan zelf zijn agenda bepalen, maar moet hierbij prioriteit geven aan de adviesvragen van de Vlaamse regering. Binnen drie maanden na zijn samenstelling moet de Raad aan de Vlaamse regering een voorstel van huishoudelijk reglement voorleggen. In het huishoudelijk reglement legt de Vlaamse regering, op voorstel van de Raad, de werking van de Raad, het bureau en de vaste commissies vast. In dat

reglement zal ook bepaald worden op welke wijze de Raad zijn eindadviezen openbaar kan maken.

Verder stelt de Raad jaarlijks een verslag op van zijn werking. Dit verslag zal worden gepubliceerd.

7. *De beroepscommissie*

De minister benadrukt dat er een duidelijk onderscheid moet gemaakt worden tussen algemene beleidsadviezen, adviezen over concrete beslissingen inzake erkenning of subsidiëring, en adviezen in verband met klachten of beroepen tegen die voorgenomen concrete beslissingen.

Voor de algemene adviezen is er de Gezins- en Welzijnsraad. Voor de concrete beslissingen inzake erkenning en subsidiëring zal de regering zich vooral laten adviseren door de administratie. Het moet voor de betrokken organisaties echter mogelijk blijven tegen deze voorgenomen beslissingen in beroep te gaan. Daarom wordt er, buiten de hoger genoemde adviesraad, een adviserende beroepscommissie opgericht. Deze commissie heeft als opdracht de regering te adviseren met betrekking tot beroepen, bezwaar- of verweerschriften tegen een voorgenomen of een effectief genomen regeringsbeslissing in gezins- en welzijnsaangelegenheden. Het betreft meer bepaald de weigering van een vergunning of van een verlenging ervan; de weigering van een erkenning, van een verlenging of van een wijziging ervan, evenals de schorsing of de intrekking van een erkenning; en de sluiting van een voorziening.

De regering benoemt de voorzitter en de leden van deze beroepscommissie eveneens voor een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar. Deze beroepscommissie kan op haar beurt kamers met deskundigen samenstellen die haar adviezen voorbereiden.

II. *Bespreking*

– *Samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad en de sectoroverschrijdende aanpak*

Een groot aantal leden sluit zich aan bij de doelstellingen en het basisconcept van het voorliggend ontwerp van decreet. De opeenstapeling van adviesraden, hoge raden en adviescommissies was dringend aan een rationalisatie toe, samen met het afbouwen van de belangenbehartiging. De sectoroverschrijdende aanpak die hierbij wordt gehan-

teerd kan het welzijnsbeleid alleen maar versterken.

Volgens de heer Guy Swennen blijven er een aantal vragen betreffende de evenwichtige samenstelling. Indien deze niet met open kaarten wordt ingevuld, en met de uitgangspunten van het gezins- en welzijnsbeleid voor ogen, wordt het hele project zwaar gehypothekeerd. Het gevaar bestaat immers dat de kleine sectoren en de kleinere koepels in dit grotere geheel zwaar in de verdrukking geraken. Spreker pleit er daarom voor dat de minister een schema ter beschikking stelt van de commissieleden waarop de concrete samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad kan worden afgewogen.

De heer Bart Vandendriessche sluit zich aan bij de vraag naar een schema betreffende de samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad. Er stellen zich immers een aantal vragen betreffende de invulling van de representativiteit en anderzijds de deskundigheid en onafhankelijkheid. Ook de rol van de V.O.I.'s, zoals het Vlaams Fonds en Kind en Gezin moet worden verduidelijkt, naast de waarde van sectorspecifieke adviezen en de inschatting van de aanwezigheid van de gebruikers.

Mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Ria Van Den Heuvel sluiten zich eveneens aan bij de vraag naar een schema betreffende de evenwichtige samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad. De verschuiving van het zwaartepunt van representativiteit naar onafhankelijkheid en deskundigheid moet hierbij zeker worden gehonoreerd. Zij spreken de hoop uit dat deze Raad er zal in slagen de 'hokjesmentaliteit' en de versnippering af te bouwen om zich door zijn deskundigheid sterk onafhankelijk op te stellen. Mevrouw Ria Van Den Heuvel pleit bovendien voor een duidelijke aanwezigheid van de gebruikers binnen deze Raad, en hoopt dat ook de migranten niet uit het oog worden verloren.

Volgens mevrouw Yolande Avontroodt wordt de vereiste deskundigheid nog niet voldoende uitgetekend. In artikel 6,2° wordt minimum vijf jaar ervaring gevraagd met organisaties. Dit is een miskenning van het veldwerk dat niet noodzakelijk via organisaties verloopt. Ervaring in de gezins- en welzijnssector op zich zou een betere definitie zijn. Wat de representativiteit betreft wordt aangedrongen op het verkozen worden door een bepaalde groep, boven de in het ontwerp van decreet opgenomen werkwijze van aanduiding door de regering.

De minister verduidelijkt dat bij de samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad twee invalshoeken

op elkaar afgestemd zullen worden. Dit is enerzijds de aard van de betrokkenheid, en anderzijds de sectorale herkomst.

De 25 leden van de Gezins- en Welzijnsraad zullen vanuit een verschillende *betrokkenheid* aan de beleidsadviserende opdracht van de Raad deelnemen.

- a. Vijf leden zullen worden aangesteld vanuit hun brede en onafhankelijke deskundigheid. Deze leden moeten een algemeen gezag hebben en niet met één of andere sector vereenzelvigd worden. Hierbij kan men onder meer denken aan deskundigen uit universiteiten, onderzoeksinstellingen, sociale hogescholen.
- b. Tien andere deskundigen zullen worden gekozen omwille van hun betrokkenheid bij specifieke voorzieningen, hetzij als organisatieverantwoordelijke, hetzij als hulp- of dienstverlener. Hun gezag komt voort uit hun grote specifieke deskundigheid over een bepaalde sector, maar gekoppeld aan een goede kennis van een ruimer werkveld.
- c. Tenslotte worden tien leden aangeduid omdat ze betrokken zijn als gebruiker, als cliënt of als familielid, als vrijwilliger, als ervaringsdeskundige. Naast hun kennis van een specifieke sector hebben ze vooral een grote gevoeligheid voor de vraagzijde en voor de effecten van de zorg.

Wat de sectorale herkomst betreft, stelt de minister dat de verschillende sectoren van het gezins- en welzijnsbeleid in de raad aanwijsbaar aanwezig moeten zijn. Met name zal voor elk van de volgende sectoren minstens één betrokkene worden aangesteld. De aard van de betrokkenheid kan per sector variëren en soms zullen meerdere betrokkenen worden aangeduid. Het betreft de sectoren kinderen gezinszorg, ouderenzorg, gehandicaptenzorg, bijzondere jeugdbijstand, OCMW's, algemeen welzijnswerk, opbouwwerk, minderhedenwerk, armoedebestrijding, vrijwilligerswerk en de thuiszorg.

De minister benadrukt dat dit enkel een voorlopig schema is. Over het precieze aantal en de interne onderverdeling kan nog worden nagedacht, maar het geheel moet via een beperking van het aantal leden toch werkzaam zijn. Daarom is het nodig om deskundigen te vinden die op meer dan één terrein thuis zijn. Deze deskundigen kunnen uit koepels of organisaties worden aangetrokken, maar het is belangrijk te stellen dat zij niet zetelen als afgevaardigde ervan. De onafhankelijkheid is immers een cruciale voorwaarde, die mee moet bijdragen

tot het afbouwen van het hokjesdenken. De effectieve opdrachtschrijving van de deskundigen moet hier mee toe bijdragen. Via de uitvoeringsbesluiten en het op te stellen huishoudelijk reglement moet uiteindelijk de definitieve werkvorm worden vastgelegd.

Wat de opdracht van de VOI's betreft, benadrukt de minister dat het de bedoeling is om de adviseerende rol m.b.t. zowel het globale als het sectorale beleid binnen de Gezins- en Welzijnsraad onder te brengen. Dit geldt ook voor de aspecten waar Kind en Gezin en het Vlaams Fonds verantwoordelijk voor zijn. Dit betekent dat voor deze VOI's het accent verschuift naar het operationaliseren van de beleidslijnen vervat in decreten en besluiten, met inbegrip van het beheren van het budget dat hiervoor ter beschikking staat. Binnen de eigen grenzen kunnen dan ook meer specifieke adviezen worden uitgebracht.

Mevrouw Patricia Ceysens vraagt zich af waarom alleen het advies van het Vlaams Fonds werd ingewonnen.

De minister antwoordt dat de verschillende VOI's telkens ook een verschillend statuut hebben. Wat de adviesverstrekking betreft, was alleen het advies van het Vlaams Fonds een verplicht in te winnen advies.

Op de vraag van mevrouw Sonja Becq waar dan bijvoorbeeld het Beleidsplan Kinderopvang van Kind en Gezin zal worden besproken, antwoordt de minister dat binnen de Gezins- en Welzijnsraad het plan wordt bekeken in het kader van de beleidsoriëntering en het inspelen op de maatschappelijke behoeften. Binnen Kind en Gezin zal de effectieve uitvoering van dit plan moeten worden onderzocht, binnen de mogelijkheden waarover de instelling beschikt.

– *Secretariaat van de Gezins- en Welzijnsraad*

De heer Bart Vandendriessche vraagt zich af hoe de onafhankelijkheid van het secretariaat van de Gezins- en Welzijnsraad zal worden gegarandeerd. Wat is de band van het secretariaat met de administratie ?

De minister antwoordt dat het secretariaat zal worden waargenomen door de afdeling Algemeen Welzijnswerk. De ondersteuning ervan moet komen uit het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies (CBGS). De rol van deze instelling moet in dit kader worden herdacht, en worden georiënteerd op het toegepast wetenschappelijk onderzoek en

het operationaliseren ervan in coördinatie met de Raad.

– *Taakafbakening van de verschillende commissies*

De heer Guy Swennen stelt vast dat er verschillende commissies worden opgericht. De lijst ervan is duidelijk bepaald door de maatschappelijke agenda, met nadruk op onder meer gezinnen en ouderen. Het gevolg hiervan is echter dat er sterke overlappings voorkomen tussen de commissies onderling. Het gezin is immers in zowat alle sferen van het welzijnsbeleid terug te vinden. Dit is een gevaar voor de taakafbakening. De indeling van elke commissie is ook bijzonder ruim gehouden. Zowel het armoedebeleid als het gezins- en ouderenbeleid overstijgen in ruime mate de sector van de welzijnszorg. Spreker begrijpt wel dat dit de nodige ruimte schept voor een inclusieve aanpak op deze terreinen, maar anderzijds zal het zeer moeilijk zijn zich niet te verliezen in dit brede takenpakket.

Mevrouw Patricia Ceysens vindt de afbakening van de vier commissies minder gelukkig. Er zijn immers drie grote luiken die kunnen worden afgebakend, namelijk het gezinsbeleid, de zorg en tenslotte ontwikkeling en emancipatie. Uit de zorg wordt nu één specifiek luik uitgelicht, namelijk het ouderenbeleid, waarbij bijvoorbeeld het gehandicaptenbeleid geen specifieke commissie krijgt. Anderzijds kan de vraag worden gesteld hoe de commissie Ontwikkeling en Emancipatie zich verhoudt ten aanzien van het gelijke kansenbeleid met zijn onderverdeling in doelgroepen.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel sluit aan bij de opmerking van de arbitraire domeinafbakening. Op welke wijze en op basis van welke criteria worden dossiers aan bepaalde commissies toegewezen?

De minister geeft toe dat in elke indeling een arbitrair element schuilt. Hij wijst er echter op dat de Raad, met als kern het bureau, als opdracht heeft de werkzaamheden te organiseren, te coördineren, en voor te bereiden, naast het uitvoeren van de beslissingen. In die zin moet het bureau er zorg voor dragen dat alle problemen aan bod kunnen komen, dat alle dossiers worden behandeld, en dat de Raad gemotiveerde beslissingen neemt betreffende het toewijzen van dossiers aan bepaalde commissies. Het brede takenveld is hierbij een bewuste keuze. Het is evident dat ruime dossiers zoals bijvoorbeeld het gelijke kansenbeleid binnen deze structuur aan bod moeten komen. Bovendien kan de Raad aan meer dan één minister advies geven als het beleid ervan binnen de scope van de

Raad valt. De commissie Gezinsbeleid en de commissie Ouderenbeleid zijn bewust gekozen omdat zij een zeer ruime maatschappelijke benadering vergen. Deze brede benadering moet garanderen dat alle sectorale aspecten mee aan bod komen, bijvoorbeeld minderheden en migranten, zonder dat zij een specifieke commissie krijgen toegewezen.

Volgens de heer Guy Swennen is het onderscheid tussen welzijnszorg- en bevordering, de commissies drie en vier, voorbijgestreefd. In de Vlaamse administratie werd dit onderscheid opgeheven. Vandaar de vraag of deze scheiding wel werkbaar is.

De minister wijst erop dat het welzijnsbeleid ingedeeld wordt bij de zorg indien het individueel is, en benoemd wordt als welzijnsbevordering indien het structureel is. De reorganisatie bij de Vlaamse administratie waarnaar wordt verwezen, is grotendeels het gevolg van de herstructurering naar aanleiding van het oprichten van de Sociaal-Impulsfonds-cel, waarnaar grote delen van de welzijnsbevordering werden overgedragen. De strategische visie is echter niet fundamenteel verschillend.

– *Samenstelling van de commissies en de onderlinge communicatie*

De heer Bart Vandendriessche dringt erop aan dat tussen deze verschillende commissies toch enige communicatie zal bestaan die de verticale structuur op een soepele wijze kan doorbreken. Sectoroverschrijdende problemen zoals kansarme gezinnen en de plaatsingsproblematiek moeten immers via deze dwarsverbindingen aan bod kunnen komen. Mevrouw Brigitte Grouwels sluit zich hierbij aan en informeert specifiek naar de wijze waarop de commissies zullen worden samengesteld, en de plaats binnen deze commissies voor het gezondheidsbeleid. Tevens wordt de vraag gesteld of voor de samenstelling van de commissies geen gelijkwaardig schema beschikbaar is als voor de Gezins- en Welzijnsraad. Voor deze Raad werd in artikel 3,3° trouwens bepaald dat ten hoogste twee derde van de leden van hetzelfde geslacht is, terwijl deze bepaling niet terug te vinden is voor de samenstelling van de commissies.

De minister antwoordt dat elke commissie is samengesteld uit drie leden die de Raad in zijn schoot aanwijst. Daarnaast zijn er tien deskundigen die op basis van door de Raad opgestelde dubbele voordrachtslijsten door de regering worden benoemd. Het mandaat van deze deskundigen verstrijkt samen met dat van de leden van de Raad. De minister wijst erop dat in de aanduiding van de

commissieleden de trend wordt doorgezet naar een verminderde politieke inmenging. Een specifieke aandacht naar specifieke groeperingen werd als samenstellingscriterium tot op heden niet weerhouden. De samenstelling van de Raad met het oog op enerzijds de betrokkenheid en anderzijds de sectorale herkomst, samen met de mogelijkheid van elke commissie om tien deskundigen voor te dragen, moet op zich een waarborg bieden voor een zeer brede benadering. Indien blijkt dat er een voorkeur is voor andere opties, kunnen deze steeds worden onderzocht. Dit geldt trouwens eveneens voor de momenteel enkel voor de Raad ingeschreven bepaling dat ten hoogste twee derde van de leden van hetzelfde geslacht is. De minister wijst er echter op dat door het aanbrengen van extra criteria de effectieve samenstelling van de commissies kan worden bemoeilijkt.

– *Afbakening van de opdrachten ten aanzien van de SERV-commissie Welzijn*

Mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Guy Swennen stellen zich vragen bij de afbakening van de opdracht van enerzijds de Gezins- en Welzijnsraad, en anderzijds de SERV-commissie Welzijn. Het is niet de bedoeling het belang van het sociaal overleg in vraag te stellen, maar het is aangewezen dat de regering duidelijkheid schept in de functies van beide organen ten aanzien van het welzijnsbeleid.

De minister verduidelijkt dat de SERV als adviesorgaan vanuit zijn specifieke opdracht de nadruk legt op onder andere de economische aspecten, tewerkstelling, financieringsmechanismen en dergelijke. De eigen methodiek en organisatie van zorg en welzijn moet specifiek vanuit de Raad worden onderzocht. Beide raden zijn dus complementair ten aanzien van elkaar.

– *Tijdelijke werkgroepen*

De heer Bart Vandendriessche vraagt enige verduidelijking bij de organisatie van de tijdelijke werkgroepen.

De heer Guy Swennen onderschrijft het concept van de tijdelijke werkgroepen die rapporteren aan de Raad, maar onderkent ook de voordelen van permanente werkgroepen, zoals die bijvoorbeeld bij het Vlaams Fonds bestaan. Dit fonds beschikt over vijf adviescomités om het beleid van de minister voor te bereiden. Deze comités werken intensief samen met de administratie enerzijds, en de bestuurders en adviescomités – dus de voorzieningen en gebruikers – anderzijds. Deze dynamiek in

de adviesfase is onbestaande indien een losstaand adviesorgaan, zoals de Hoge Raad, deze beleidsvoorbereidende functie uitoefent. Spreker pleit er daarom voor om het model van meer performante werkgroepen die intensief samenwerken met de administratie, voor het Vlaams Fonds te behouden. De werking ervan kan eventueel worden bijgestuurd.

De minister benadrukt het specifieke karakter van de Raad ten overstaan van een werkgroep. Een werkgroep kan een tijdelijk of ad hoc karakter hebben, wat een zeer soepele werking en het mobiliseren van zeer specifieke mensen rond bepaalde thema's toelaat. De organisatie van de Raad is erop gericht om met een zekere soepelheid ook borg te staan voor de continuïteit, zonder te vervallen in een wirwar van werkgroepen.

– *Organisatie van de hoorzittingen ter voorbereiding van het ontwerp van decreet*

De heer Bart Vandendriessche sluit zich aan bij het basisconcept van het voorliggende ontwerp van decreet dat een waarborg moet zijn voor een vernieuwd en dynamisch beleid dat de casuïstiek van het verleden moet overstijgen. Specifiek wat de georganiseerde hoorzittingen betreft, vraagt hij zich af of hiervan een verslag werd opgemaakt waarin de behandelde thema's en de verschillende knelpunten zijn opgenomen. Anderzijds is het ook interessant om na te gaan wie op deze hoorzittingen werd uitgenodigd en wat de opkomst was.

De hoorzittingen, aldus de minister, liepen over drie halve dagen, waarbij een 60-tal personen werden uitgenodigd die representatief zijn voor de welzijnssector. Een 40-tal hiervan was op de hoorzittingen aanwezig. De gesprekken waren intensief en leerrijk, en hebben ook werkelijk geleid tot het aanpassen van de besproken teksten.

– *Deskundigheid en minieme presentiegelden*

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey merkt op dat het aantrekken van deskundigheid op een schaarse markt zijn prijs heeft. Het systeem van schaarse vergoedingen en presentiegelden in de welzijnssector moet in deze optiek dringend worden bijgesteld. De heer Bart Vandendriessche vraagt aansluitend wat de budgettaire regeling is die voor de Gezins- en Welzijnsraad is getroffen.

De minister antwoordt dat het gehele landschap van adviesorganen sterk wordt vereenvoudigd. Zowel wat betreft de totaliteit van de vergoedingen als inzake de administratieve ondersteuning

zal voorliggend ontwerp van decreet leiden tot een vermindering van uitgaven. Het budget zelf van de Raad ligt tussen anderhalf en twee miljoen frank. De minister beseft dat dit een zeer beperkt budget is. De beperkte presentiegelden van 350 frank per zitting vormen een reëel probleem voor het aantrekken van deskundigen, die in het huidige concept niet meer zetelen namens een bepaalde sector, maar als onafhankelijke deskundigen. De wanverhouding tussen de vergoedingen in de welzijnssector en deze in bijvoorbeeld de economische en financiële milieus, moet daarom dringend worden bijgesteld.

– *Waarde van de adviezen van de Gezins- en Welzijnsraad*

Mevrouw Ria Van Den Heuvel stelt dat binnen het voorliggende ontwerp van decreet een te beperkte scheiding wordt gemaakt tussen het beleidsvoorbereidend werk, overleg en adviesverstrekking.

De minister verduidelijkt dat in het nieuwe concept bewust geen overleg is voorzien. De vermenig van overleg en adviesverstrekking leidt er immers toe dat adviezen worden uitgebracht in functie van de eigen machtspositie, wat nefast is voor het beleid dat zich daarop steunt.

Mevrouw Patricia Ceysens wijst erop dat, conform artikel 3 van het voorliggende ontwerp van decreet, de Gezins- en Welzijnsraad wordt opgericht ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschap. Bij de verdere uitwerking ligt het accent echter telkens bij de Vlaamse regering, die onder meer om adviezen vraagt en het huishoudelijk reglement vastlegt. Wat is de rol van het Vlaams Parlement in deze procedures en kan het Vlaams Parlement ook adviezen van de Raad inwinnen bij een voorstel van decreet ?

De minister stelt dat het normaal is dat adviesraden niet aan het parlement, maar aan de uitvoerende macht worden toegevoegd. Dit betekent echter niet dat het parlement deze adviezen niet kan inkijken. De adviezen van de Raad mogen zelfs publiek worden gemaakt, zij het wel dat ze binnen een correcte deontologie eerst aan de regering worden bezorgd indien deze ze heeft aangevraagd. Via deze adviezen kunnen dan eventueel de ontwerpen van decreet worden bijgestuurd, voor ze aan het parlement ter goedkeuring worden voorgelegd. Het ingewonnen advies zal in dit geval steeds bij de stukken worden gevoegd. Een voorstel van decreet kan door het parlement in principe niet aan de Raad worden voorgelegd. Dit zou zonder twijfel leiden tot overbevraging. Niets belet de

regering echter om op eigen initiatief een voorstel van decreet ter advisering aan de Raad voor te leggen.

Mevrouw Patricia Ceysens vindt deze oplossing niet erg gelukkig. Niet alleen de regering, maar ook het parlement maakt het beleid. In de omschrijving van het voorliggende decreet lijkt het alsof uitsluitend de regering het beleid maakt.

Op de vraag van mevrouw Brigitte Grouwels wat de waarde is van de door de Raad verstrekte adviezen, antwoordt de minister dat deze niet bindend zijn. Een bindend advies zou en de regering en het parlement aan banden leggen wat niet de bedoeling kan zijn. Het advies zal echter op zijn waarde worden beoordeeld en zal zonder twijfel een belangrijk aspect vormen in het afwegen van de beleidsalternatieven.

Mevrouw Yolande Avontroodt merkt aansluitend op dat nergens wordt vermeld dat de Gezins- en Welzijnsraad zijn jaarlijks rapport aan het Vlaams Parlement moet voorleggen, en dringt aan op het inschrijven van deze verplichting.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey sluit zich hierbij aan. Ze merkt tevens op dat de Raad vanuit zijn deskundigheid, niet alleen op verzoek, maar ook uit eigen beweging adviezen kan verstrekken aan gaande belangrijke thema's.

De minister meent dat dit goede suggesties zijn. De Raad moet inderdaad een eigen dynamiek kunnen ontwikkelen via het formuleren van zelfstandige adviezen. Hiertoe kan de Raad zelf activiteiten ontplooiën, zoals bijvoorbeeld het organiseren van hoorzittingen. Ook het publiceren van een jaarverslag waarin de strategie van de organisatie wordt belicht, kan de dynamiek verhogen. De Raad mag echter niet overbevraagd worden. De nadruk ligt op de beleidsadvisering. Eigen initiatief in de zin van beleidsondersteuning is zeker welkom, maar mag de beleidsadviserende functie niet in het gedrang brengen.

– *Binding met het kwaliteitsdecreet*

Op vraag van de heer Bart Vandendriessche en mevrouw Yolande Avontroodt, antwoordt de minister dat de Gezins- en Welzijnsraad actief kan nadenken over de kwaliteitsontwikkeling en de uitvoering van het kwaliteitsdecreet. De Raad zal ook advies kunnen uitbrengen over de uitvoeringsbesluiten van het decreet voor de verschillende sectoren. De adviserende beroepscommissie van haar kant zal uiteraard met de toepassing van het kwali-

teitsdecreet rekening moeten houden bij het oordelen over beroepen en bezwaren tegen beslissingen over erkenningen en vergunningen.

III. Artikelsgewijze bespreking

Alle ingediende amendementen werden in Stuk 681 (1996-1997) – Nr.2 opgenomen.

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 15 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 3

Op vraag van mevrouw Patricia Ceysens bevestigt de minister dat voor de Vlaamse Gemeenschap slechts één Gezins- en Welzijnsraad wordt opgericht.

Dit artikel wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 4

Een amendement van mevrouw Ria Van Den Heuvel strekt ertoe artikel 4 te vervangen door wat volgt : "De Raad is bevoegd om over elke aangelegenheid betreffende het gezins- en welzijnsbeleid, op verzoek van de in artikel 5 vermelde instanties, advies te verstrekken en op eigen initiatief aanbevelingen te formuleren. Meer in het bijzonder kan de Raad advies verstrekken en aanbevelingen formuleren in verband met :

- de globale beleidslijnen en prioriteiten van het gezins- en welzijnsbeleid ;
- het toetsen van de doelmatigheid van de organisatie van het gezins- en welzijnsbeleid ;
- het toetsen van het gezins- en welzijnsbeleid aan de maatschappelijke ontwikkelingen en het

formuleren van behoeften die daaruit voortvloeien ;

- de grote trends in het gezins- en welzijnsbeleid en acties op federaal en internationaal vlak."

Het is volgens mevrouw Ria Van Den Heuvel aangewezen om een onderscheid te maken tussen enerzijds de adviezen en anderzijds de aanbevelingen op eigen initiatief gericht aan de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement. Bovendien is het nodig om de Raad op te waarderen tot een adviserend orgaan over het globale gezins- en welzijnsbeleid. Dit betekent dat de Raad zich meer richt naar de algemene prioriteiten en trends en niet zozeer naar de concrete operationele werking. De Raad kan wel nagaan in hoeverre concrete beleidsinitiatieven passen binnen de globaal uitgetekende beleidslijnen. Deze benadering houdt in dat er gestreefd wordt naar een duidelijke scheiding tussen enerzijds advies aan regering en parlement in het kader van het beleidsvoorbereidend werk en anderzijds het overleg als instrument van de uitvoerende macht in het kader van de beleidsuitvoering. De vermenging van advies en overleg zorgt voor onzuivere adviesverlening. Dat is volgens het lid ook de conclusie van een grondige doorlichting in Nederland.

Mevrouw Patricia Ceysens ziet twee delen in de algemene opdracht van de Raad. Enerzijds is er het deel dat de Raad op autonome wijze vervult – meer bepaald het beleid en de ontwikkelingen inzake gezin en welzijn opvolgen en toetsen aan de noden in de samenleving, het aanbod van gezins- en welzijnsvoorzieningen evalueren en voorstellen formuleren voor de verdere ontwikkeling ervan – en anderzijds verstrekt de Raad advies aan de regering omtrent gezins- en welzijnsaangelegenheden. Ze benadrukt dat de Raad ook in de openbaarheid moet kunnen functioneren voor het deel van zijn opdracht dat hij op autonome wijze vervult. Bij artikel 7 zal een amendement worden ingediend aangaande de bekendmaking van de adviezen.

De minister pleit ervoor de huidige formulering van artikel 4 te behouden. In de praktijk kan het verstrekken van een advies niet los worden gezien van het ontwikkelen van een algemene beleidsvisie. In het ontwerp van decreet wordt de term overleg bewust vermeden en wordt geen overlegopdracht aan de Raad toevertrouwd.

Het amendement van mevrouw Ria Van Den Heuvel wordt met 3 stemmen tegen 8 bij 4 onthoudingen verworpen.

Artikel 4 wordt met 9 stemmen bij 6 onthoudingen aangenomen.

Artikel 4bis (nieuw)

Een amendement van mevrouw Ria Van den Heuvel strekt ertoe een nieuw artikel 4bis in te voegen, dat luidt als volgt : "Het advies van de Raad kan gevraagd worden door :

- het Vlaams Parlement ;
- de Vlaamse regering, meer bepaald de Vlaamse minister bevoegd voor het gezins- en welzijnsbeleid."

Mevrouw Ria Van Den Heuvel stelt dat het Vlaams Parlement weinig mogelijkheden heeft om aanbevelingen en adviezen te vragen. Het huidige artikel 62 van het vernieuwde reglement bepaalt dat de parlementsvoorzitter in elke stand van de procedure, voor de opening van de algemene bespreking in plenaire vergadering, advies kan inwinnen bij een instelling waarvan de raadpleging door het parlement bij decreet is geregeld. Het is dus nodig om die mogelijkheid expliciet in het decreet op te nemen. Het lid benadrukt dat het amendement kadert in een ruimer pleidooi om adviesorganen in te schakelen in het beleidsvoorbereidende en decreetgevende werk. Op die manier kan men tot een volwassen verhouding tussen adviesorganen en parlement komen.

De minister stelt dat de Raad wel onafhankelijk kan werken maar dat hij geen autonome juridische structuur heeft. Naar analogie met andere adviesorganen wordt de Raad aan de uitvoerende macht toegevoegd.

Mevrouw Patricia Ceysens kan het amendement van mevrouw Van Den Heuvel onderschrijven. Voor het deel van zijn opdracht dat de Raad op autonome wijze vervult, geldt dat het parlement een beroep op de Raad moet kunnen doen. Het parlement heeft een beleidsvoorbereidende en -controleerende taak en stemt bovendien de begroting.

Het amendement wordt met 4 stemmen tegen 9 bij 1 onthouding verworpen.

Artikel 5

Een amendement van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot en mevrouw Yolande Avontroodt strekt ertoe in 2° de woorden "welzijnseffecten" te vervangen door "gezins- en welzijnseffecten".

Naar analogie met 1°, waarin staat dat de Raad maatschappelijke ontwikkelingen moet opvolgen en interpreteren vanuit een gezins- en welzijnspectief, willen de indieners bij het toetsen van het beleid ook de gezinsdimensie toevoegen.

Dit amendement wordt met 6 stemmen tegen 8 verworpen.

Een volgend amendement van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot en mevrouw Yolande Avontroodt strekt ertoe in 7° de woorden "op verzoek van de regering" te schrappen.

Mevrouw Yolande Avontroodt stelt dat de huidige formulering de Raad de mogelijkheid ontnemt om op eigen initiatief hoorzittingen te organiseren. Het kan enkel op vraag van de regering.

De minister laat opmerken dat het evenmin de bedoeling kan zijn dat de Raad zeer veel hoorzittingen organiseert en dat daardoor de andere opdrachten worden veronachtzaamd.

Het amendement wordt ingetrokken en mevrouw Yolande Avontroodt dient een nieuw amendement in dat ertoe strekt 7° te schrappen.

Dit betekent volgens het lid niet dat de Raad geen hoorzittingen mag organiseren. Door de voorgestelde schrapping blijft de procedure echter open. Bovendien wordt het inducerende effect van een decretale bepaling omtrent hoorzittingen vermeden.

Dit amendement van mevrouw Avontroodt wordt met 14 stemmen aangenomen.

Het gewijzigde artikel wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 6

Een amendement van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot en mevrouw Yolande Avontroodt strekt ertoe in het tweede lid, 2° de

woorden "met organisaties uit" te vervangen door het woord "in".

Door deze ruimere formulering willen de indieners vermijden dat enkel personen uit organisaties in de Raad worden opgenomen.

Dit amendement wordt met 14 stemmen aangenomen.

Met betrekking tot 3°, waarin staat dat ten hoogste twee derde van de leden van de Raad van hetzelfde geslacht is, benadrukt mevrouw Patricia Ceysens dat de aanduiding van de leden op een open en democratische wijze zou moeten gebeuren. De beste garantie voor een evenredige vertegenwoordiging van beide geslachten is een open invulling van de vacatures. Hoe zal de kandidaatstelling verlopen ?

De minister meent dat een open recrutering van kandidaten, bijvoorbeeld via advertenties in de media, niet aangewezen is. Het zou immers onmogelijk zijn de honderden kandidaturen op een objectieve wijze te onderzoeken.

De heer Etienne De Groot vraagt welke garanties er zijn voor een pluralistische samenstelling van de Raad. Voor een belangrijk domein als gezin en welzijn is het immers essentieel dat verschillende visies aan bod komen.

De minister verklaart dat hij zal waken over een evenwichtige samenstelling van de Raad.

Het gewijzigde artikel wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 7

Een amendement van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot en mevrouw Yolande Avontroodt strekt ertoe in de eerste paragraaf, tweede lid, de laatste zin te vervangen door wat volgt : "De Raad maakt de door hem uitgebrachte adviezen openbaar. Het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 10, bepaalt de wijze waarop dit gebeurt".

Gezien de impact die de Raad en de door hem uitgebrachte adviezen zullen hebben op het toekomstig gezins- en welzijnsbeleid, is het volgens de indieners noodzakelijk dat alle eindadviezen worden gepubliceerd.

Dit amendement wordt met 14 stemmen aangenomen.

Het gewijzigde artikel wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 8

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 9

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 10

Een amendement van mevrouw Yolande Avontroodt, de heren Bart Vandendriessche, Guy Swennen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en mevrouw Brigitte Grouwels strekt ertoe aan het eerste lid de volgende zin toe te voegen : "Dit jaarverslag wordt voorgelegd aan het Vlaams Parlement".

De indieners stellen dat door de voorlegging van het jaarverslag het Vlaams Parlement de werkzaamheden van de Gezins- en Welzijnsraad kan opvolgen.

Dit amendement wordt met 14 stemmen aangenomen.

Het gewijzigde artikel wordt met 12 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 11 en 12

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 13

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey merkt op dat in de tekst ook sprake is van een raadpleging van de beroepscommissie in geval van beroepen tegen het voornemen tot het nemen van een beslissing.

De minister beklemtoont dat de beroepscommissie slechts een adviserende bevoegdheid heeft in het kader van erkenningen of vergunningen. Haar taak kan niet worden vergeleken met beroepscommissies die beslissingen nemen in individuele dossiers.

Het artikel wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 14

De heer Bart Vandendriessche stelt vast dat dit artikel geen criteria of specificaties omtrent de samenstelling van de commissie vaststelt. Aan welk profiel moeten de leden van de adviserende beroepscommissie beantwoorden ?

De minister antwoordt dat nog geen profiel werd opgesteld. De commissieleden moeten uiteraard het veld en de regelgeving goed kennen. Voor het voorzitterschap zal worden gezocht naar iemand die het op een objectieve wijze kan waarnemen.

Op vraag van mevrouw Patricia Ceysens bevestigt de minister dat bewust geen bepaling wordt opgenomen over de samenstelling van de commissie naar geslacht, zoals in artikel 6, 3° wel gebeurde voor de Gezins- en Welzijnsraad.

Het artikel wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 15 en 16

Deze artikelen worden zonder opmerkingen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 17 tot 26

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey vraagt de minister om de commissieleden een lijst te bezorgen van de beroepscommissies inzake erkenningen en vergunningen die door dit decreet worden opgeheven en waarvan de taak door de adviserende beroepscommissie wordt overgenomen. De toelichting van de minister bevat reeds een lijst van de hoge raden en adviescommissies die naar aanleiding van de oprichting van de Gezins- en Welzijnsraad worden opgeheven (zie punt I.2 van dit verslag).

De minister laat de lijst aan het verslag toevoegen (zie bijlage).

De artikelen 17 tot 26 worden met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

IV. Eindstemming

Het gewijzigde ontwerp van decreet wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

Patricia CEYSENS

De voorzitter,

Trees MERCKX-
VAN GOEY

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° gezin : de aangelegenheid bedoeld in artikel 5, § 1, II, 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de latere wijzigingen ;
- 2° welzijn : het geheel van de aangelegenheden bedoeld in artikel 5, § 1, II, 2 tot 7 van de bijzondere wet bedoeld in 1 ;
- 3° Raad : de Gezins- en Welzijnsraad, bedoeld in artikel 3 ;
- 4° beroepscommissie : de adviserende beroepscommissie, bedoeld in artikel 13 ;
- 5° regering : de Vlaamse regering.

HOOFDSTUK II**De Gezins- en Welzijnsraad****Artikel 3**

Er wordt voor de Vlaamse Gemeenschap een Gezins- en Welzijnsraad opgericht.

Artikel 4

De Raad heeft als opdracht het gezins- en welzijnsbeleid en de ontwikkelingen inzake gezin en welzijn op te volgen en te toetsen aan de gezins- en welzijnsnoden in de samenleving, het aanbod van

gezins- en welzijnsvoorzieningen te evalueren en voorstellen te formuleren voor de verdere ontwikkeling ervan, evenals de regering advies te verstrekken omtrent gezins- en welzijnsaangelegenheden.

Artikel 5

In het kader van zijn algemene opdracht, vermeld in artikel 4, heeft de Raad de volgende specifieke opdrachten :

- 1° de maatschappelijke ontwikkelingen opvolgen en interpreteren vanuit een gezins- en welzijnspectief ;
- 2° in het kader van een inclusief beleid, het beleid van de Vlaamse regering toetsen op zijn welzijnseffecten ;
- 3° de evoluties inzake organisatie en methodes van hulp- en dienstverlening analyseren en daarover een beleidsvisie ontwikkelen ;
- 4° het bestaande gezins- en welzijnsbeleid en het bestaande geheel aan voorzieningen evalueren ;
- 5° de geformuleerde beleidsalternatieven toetsen op hun effecten en de mogelijke samenhangen, spanningen en overlappingsen met de reeds bestaande zorgstructuren onderzoeken ;
- 6° op verzoek van de regering adviseren over de voorontwerpen van decreet en ontwerpen van besluiten inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden.

Artikel 6

De Raad is samengesteld uit 25 leden, waaronder een voorzitter en twee ondervoorzitters, allen deskundig inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden. Zij worden door de regering benoemd voor een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar.

Bij de benoeming van de leden moet rekening gehouden worden met de volgende criteria :

- 1° de kandidaten moeten bij voorkeur over meer dan een sector uit de gezins- en welzijnszorg deskundig zijn ;

- 2° de kandidaten zullen bij voorkeur gekozen worden uit personen die minimum vijf jaar ervaring hebben in de gezins- en welzijnssector ;
- 3° ten hoogste twee derde van de leden is van hetzelfde geslacht.

Artikel 7

§ 1. De Raad komt minstens viermaal per jaar in plenaire zitting bijeen.

Over de adviezen op verzoek van de regering rapporteert de Raad aan de regering binnen de gestelde termijn. De Raad kan, binnen zijn opdracht zoals bepaald in de artikelen 4 en 5, op eigen initiatief adviezen uitbrengen en daarover aan de regering rapporteren. De Raad maakt de door hem uitgebrachte eindadviezen openbaar. Het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 10, bepaalt de wijze waarop dit gebeurt.

§ 2. Binnen de Raad wordt een bureau opgericht dat samengesteld is uit de voorzitter, de twee ondervoorzitters van de Raad en de vier voorzitters van de vaste commissies, zoals vermeld in artikel 8.

Het bureau heeft als opdracht de werkzaamheden van de Raad te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, evenals de beslissingen van de Raad uit te voeren.

De werking van de Raad en van het bureau wordt geregeld in het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 10.

Artikel 8

§ 1. De Raad telt vier vaste commissies : de commissie Gezinsbeleid, de commissie Ouderenbeleid, de commissie Zorg en de commissie Ontwikkeling en Emancipatie.

§ 2. De commissie Gezinsbeleid adviseert vanuit een gezinsperspectief over alle relevante beleidssectoren. Ze heeft aandacht voor de effecten van het beleid op gezinnen. Haar opstelling is daarom eerst en vooral intersectoraal. Daarnaast adviseert deze commissie ook over het gezinsbeleid als zodanig.

§ 3. De commissie Ouderenbeleid adviseert op een intersectorale en inclusieve wijze over het oude-

renbeleid. Ze volgt vanuit het ouderenperspectief de verschillende relevante beleidsdomeinen en de beleidseffecten op de levensomstandigheden van ouderen, in al hun verscheidenheid. Daarnaast adviseert ze specifiek over het sectoraal ouderenbeleid.

§ 4. De commissie Zorg adviseert over het inclusief beleid inzake individuele bijstand of hulpverlening – zowel de formele als de informele – voor verschillende categorieën van hulpvragers en zorgbehoevenden. Het betreft zowel de thuiszorg als de ambulante zorg, de semi-residentiële en de residentiële zorg.

§ 5. De commissie Ontwikkeling en Emancipatie adviseert over inclusief welzijnsbevorderend- en armoedebeleid, waarbij de nadruk ligt op het werken aan structurele oplossingen voor welzijnsnoden en waarbij de doelgroepen meestal zelf een actieve rol spelen bij de formulering en de oplossing van de problemen.

§ 6. Elke commissie is samengesteld uit drie leden die de Raad in zijn schoot aanwijst, en tien deskundigen die op basis van door de Raad opgestelde dubbele voordrachtslijsten door de regering worden benoemd. Het mandaat van deze deskundigen verstrijkt samen met dat van de leden van de Raad. Onder de drie door hen aangewezen leden kiest de Raad een voorzitter en een ondervoorzitter van de commissie.

§ 7. Elke commissie wordt opgericht binnen de drie maanden na de concrete samenstelling van de Raad.

§ 8. De werking van de commissies wordt geregeld in het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 10.

De commissies kunnen advies uitbrengen op verzoek van de regering of op verzoek van de Raad. Ze kunnen op eigen initiatief advies uitbrengen binnen de grenzen van de opdrachten die hen in dit artikel worden toegewezen.

De commissies rapporteren altijd aan de Raad, in voorkomend geval binnen de door de Raad gestelde termijn. De Raad is ertoe gehouden de adviezen van de vaste commissies, aangevuld met haar eigen advies en in voorkomend geval binnen de gestelde termijn, aan de regering te rapporteren.

§ 9. Vertegenwoordigers van de regering en van de administratie kunnen op uitnodiging van de Raad of van de commissies met raadgevende stem deel-

nemen aan de vergaderingen van de Raad en van de commissies.

Artikel 9

De Raad kan werkgroepen oprichten voor het voorbereiden van een advies in de gezins- en welzijnsaangelegenheden die hij zelf bepaalt.

Deze werkgroepen hebben een beperkte, door de Raad omschreven opdracht. Na het vervullen van de opdracht wordt de werkgroep opgeheven door de Raad.

Artikel 10

De Raad stelt, op de wijze en binnen de termijn door de regering bepaald, een jaarverslag omtrent zijn werking op. Dit jaarverslag wordt voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De Raad legt, binnen de drie maanden na zijn concrete samenstelling, aan de regering een voorstel van huishoudelijk reglement voor met betrekking tot de werking van de Raad zelf, van de vaste commissies en van de werkgroepen.

De regering stelt vervolgens het huishoudelijk reglement vast.

Artikel 11

De werkingskosten van de Raad alsmede de presentiegelden en vergoedingen vallen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De presentiegelden en vergoedingen aan de voorzitter, de ondervoorzitters, de leden van de Raad, de voorzitter, ondervoorzitter en de leden van de vaste commissies, de voorzitter, ondervoorzitter en de leden van de werkgroepen worden toegekend overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesraden.

Artikel 12

Het secretariaat van de Raad wordt waargenomen door ambtenaren van de administratie die met dit doel door de regering werden aangesteld.

HOOFDSTUK III

De adviserende beroepscommissie

Artikel 13

Er wordt een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden opgericht.

De beroepscommissie heeft als opdracht de regering te adviseren met betrekking tot bij de regering ingediende beroepen, bezwaar- of verweerschriften tegen één van de volgende beslissingen die in gezins- en welzijnsaangelegenheden door de regering of een andere bevoegde instantie zijn genomen, of tegen het door de regering of die instantie geuite en formeel betekende voornemen tot het nemen van één van die beslissingen :

- 1) de weigering van een vergunning of van de verlenging ervan ;
- 2) de weigering van een erkenning, van de verlenging of van de wijziging ervan, evenals de schorsing of de intrekking van een erkenning ;
- 3) de sluiting van een voorziening.

Artikel 14

§ 1. De beroepscommissie bestaat uit 7 leden, waaronder een voorzitter en een ondervoorzitter. De regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de beroepscommissie voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De beroepscommissie kan meerdere kamers samenstellen met experten die de adviezen voorbereiden.

§ 2. De regering regelt de werking van de beroepscommissie. Zij bepaalt de termijn waarbinnen de beroepscommissie advies dient uit te brengen en de termijn waarbinnen ze, na ontvangst van het advies, een beslissing zal nemen.

De regering kan geen beslissing nemen op de in artikel 13 bedoelde beroepen, bezwaar- of verweerschriften dan na ontvangst van het advies van de beroepscommissie tenzij wanneer de termijn is verstreken waarbinnen het advies moest worden gegeven.

§ 3. De beroepscommissie legt, binnen de drie maanden na zijn concrete samenstelling, aan de regering een voorstel van huishoudelijk reglement voor met betrekking tot de werking van de beroepscommissie. De regering stelt vervolgens het huishoudelijk reglement vast.

§ 4. De beroepscommissie krijgt van de administratie alle informatie die ze meent nodig te hebben voor het uitbrengen van haar advies.

Artikel 15

De presentiegelden en vergoedingen van de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de beroepscommissie worden toegekend overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen.

De werkingskosten van de beroepscommissie evenals de presentiegelden en vergoedingen vallen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 16

Het secretariaat van de beroepscommissie wordt waargenomen door ambtenaren van de administratie die met dit doel door de regering werden aangesteld.

HOOFDSTUK IV

Opheffings-, wijzigings- en slotbepalingen

AFDELING 1

Opheffingsbepaling

Artikel 17

Opgeheven worden

- 1° het koninklijk besluit van 16 december 1981 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 22 december 1982 en 10 januari 1990 ;
- 2° het besluit van de Vlaamse regering van 3 maart 1982 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor Migranten ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1982 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor de Derde Leeftijd, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 1991 ;
- 4° het besluit van de Vlaamse regering van 25 november 1987 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor het Gezin ;
- 5° het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 houdende oprichting, samenstelling en werkwijze van de commissie ingesteld bij artikel 24 van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1989, 12 oktober 1994, 5 april 1995 en 23 april 1996 ;
- 6° het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1991 betreffende de samenstelling en werking van de Hoge adviescommissie inzake Maatschappelijk Opbouwwerk ;
- 7° het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1991 betreffende de oprichting, samenstelling en werking van de Vlaamse Hoge Raad voor het Algemeen Welzijnswerk ;

AFDELING 2

Wijzigingsbepalingen

Artikel 18

In het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van Kind en Gezin wordt in artikel 16, § 1, het woord "adviescommissies" vervangen door "commissies ad hoc".

Artikel 19

In de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 31, § 2, worden de woorden "Na het advies van de in artikel 32 bedoelde commissie te hebben ingewonnen, stelt de regering" vervangen door de woorden "De regering stelt" ;

2° in artikel 32

a) worden in het eerste lid de woorden "na het advies te hebben ingewonnen van een daartoe opgerichte commissie waarvan zij de samenstelling en de benoemingsvoorwaarden bepaalt" geschrapt ;

b) wordt het tweede lid vervangen door de bepaling "de regering stelt de erkenningsprocedure vast" ;

3° in artikel 33, § 2, worden de woorden "na raadpleging van de in artikel 32 bedoelde commissie" geschrapt ;

4° in artikel 36

a) worden in § 1 de woorden "Na het advies te hebben ingewonnen van de in artikel 32 bedoelde commissie bepaalt de regering" vervangen door de woorden "De regering bepaalt" ;

b) worden in § 3 de woorden "na advies van de in artikel 32 bedoelde commissie" vervangen door de woorden "overeenkomstig de door haar vastgestelde procedure" ;

5° artikel 46 wordt opgeheven.

Artikel 20

In het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° artikel 9 wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 9

De raad van bestuur kan commissies ad hoc oprichten met een opdracht inzake problemen die rechtstreeks verband houden met de activiteiten van de instelling." ;

2° artikel 69 wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 69

De regering bepaalt het presentiegeld en de vergoedingen die het Fonds kan toekennen aan de Voorzitters en de leden van de Raad van Bestuur, van de commissies ad hoc bedoeld in artikel 9 en van de evaluatiecommissie bedoeld in artikel 40.".

Artikel 21

In het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° artikel 2, 2°, wordt opgeheven ;

2° in artikel 3

a) worden in § 2 de woorden "na advies van de Hoge adviescommissie" geschrapt ;

b) wordt een § 4 toegevoegd, luidend als volgt :

"§ 4. De regering stelt de erkenningsprocedure vast, evenals de procedure voor de intrekking van een erkenning, wanneer de organisatie niet meer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet." ;

3° in artikel 5, § 2, worden de woorden "na advies van de Hoge adviescommissie" geschrapt ;

4° artikel 6 wordt opgeheven.

Artikel 22

In de bijlage bij het ministerieel besluit van 23 juli 1991 tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een handicap

1° wordt artikel 8, 2, 2°, geschrapt ;

2° wordt in artikel 9, 3, de woorden "en aan de adviescomités" geschrapt.

Artikel 23

In het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° artikel 9 wordt opgeheven ;

2° artikel 10, § 1, wordt aangevuld met de zin "Zij stelt de erkenningsprocedure vast.".

Artikel 24

In de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° artikel 2, 9°, wordt opgeheven ;

2° in artikel 3, § 2, 1° en 3°, artikel 4, § 2, 1° en 3°, artikel 5, § 2, 1° en 4°, artikel 10, eerste, tweede en derde lid, artikel 13 en artikel 14, § 2, worden de woorden "na advies van de Hoge Raad" geschrapt ;

3° in artikel 15, § 1, eerste lid, worden de woorden "op advies van de Hoge Raad" geschrapt ;

4° in artikel 17, derde lid, worden de woorden "na het advies van de Hoge Raad te hebben ingewonnen" geschrapt ;

5° in artikel 19, tweede lid, worden de woorden "na advies van de Hoge Raad" geschrapt.

Artikel 25

In het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening voor huwelijks- en relatiebemiddelaars worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 4, punt 8, worden de woorden "de in artikel 6 bedoelde commissie van advies" vervangen door de woorden "De Vlaamse regering" ;

2° in artikel 5, eerste lid,

a) worden in de inleidende bepaling de woorden "Op voorstel van de in artikel 6 bedoelde commissie van advies kan de Vlaamse regering" vervangen door de woorden "De Vlaamse regering kan" ;

b) worden in 5 de woorden "door de in artikel 6 bedoelde commissie van advies" vervangen door de woorden "door de Vlaamse regering naar aanleiding van klachten van cliënten" ;

3° in artikel 6

a) wordt § 1 vervangen door de bepaling :

"§ 1 De Vlaamse regering stelt de procedure vast voor het verlenen van een erkenning of een bijzondere erkenning" ;

b) worden in § 2, eerste lid, de woorden "na advies van de commissie van advies" en de woorden "op voorstel van diezelfde commissie" geschrapt ;

c) wordt § 2, tweede lid, aangevuld met de zin "Zij stelt de nadere procedureregels vast.".

AFDELING 3

Slotbepaling

Artikel 26

De Vlaamse regering stelt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding vast.

BIJLAGE

Lijst van de adviescommissie die opgeheven zijn (vele van die adviescommissies speelden terzelfder tijd adviesfunctie bij beleidsmateries rondom erkenning maar ook adviesfunctie bij eventuele voorstellen bij intrekking, weigering of schorsing van erkenningen).

1. Vlaamse Hoge Raad voor personen met een handicap (22 december 1982 en 10 januari 1990)
2. Vlaamse Hoge Raad voor migranten
3. Vlaamse Hoge Raad voor de derde leeftijd (9 oktober 1991)
4. Vlaamse Hoge Raad voor het gezin
5. Erkenningscommissie bijzondere jeugdbijstand (10 mei 1989, 12 oktober 1994, 5 april 1995 en 12 april 1996)
6. Hoge Adviescommissie inzake maatschappelijk opbouwwerk
7. Vlaamse Hoge Raad voor het Algemeen Welzijnswerk

Lijst van als dusdanig functionerende beroepscommissies :

- Voor de bijzondere jeugdbijstand : de erkenningscommissie
- Voor de ouderenzorg : commissie ouderenvoorzieningen (art. 5 - BVR van 10.06.1985)
- Voor de huwelijks- en relatiebemiddelaars beroepscommissie (art. 6 - BVR van 10.11.1993)
- Voor de gehandicapten : Beroepscommissie VFSIPH (art. 18 - BVR van 15.12.1993) (niet opgenomen in het ontwerp-decreet).
- Kind en Gezin : de beheersinstanties treden hier op als beroepsinstanties (art. 15 van MB 16.09.1994).

NOOT :

Deze commissies noemen eigenlijk geen beroepscommissies, maar functioneren als dusdanig (besluiten). In deze besluiten wordt ook terzelfder tijd rond deze commissies de procedure voor schorsing, intrekking of weigering van erkenning opgenomen.

Uit de analyse van het ontwerpdecreet op de gezins- en welzijnsraad en de adviserende beroepscommissie (verwijzend naar hoofdstuk 4 afdeling 1 en 2) blijkt dat al deze commissies als dusdanig zijn opgenomen.
